

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

16 February 2024

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandej in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818

ضرب و شتم جوان بهائی توسط مأموران حکومت، حین یورش به یک گروه تحصیلی و حمله به کسب دانش

ژنو - ۲۷ بهمن ۱۴۰۲ - در صبح روز ۲۳ بهمن، در قائم شهر، زمانی که گروهی از جوانان بهائی در منزل شخصی یک زن بهائی به نام مریم ذبیحی جمع شده بودند، ۱۵ مأمور وزارت اطلاعات با هجوم به داخل منزل ایشان و حمله به عمل ساده تحصیل علم، اقدام به تفتیش محل کردند. چند جوان بهائی برای شرکت در یک امتحان، به عنوان بخشی از دوره‌های غیررسمی دانشگاهی شان در این خانه بودند. حکومت ایران جوانان بهائی را از ورود به دانشگاه‌های معتبر کشور منع می‌کند و بهائیان برای ادامه تحصیلات عالی مجبور به تحصیل از طریق گروه‌های غیررسمی در منازل شخصی هستند.

مأموران به محض یورش به منزل، با بی‌توجهی آشکار نسبت به حقوق و حیثیت افراد بهائی که در آنجا جمع شده بودند، شروع به فیلمبرداری از حاضرین کردند و ضمن اهانت به گروه حاضر، آنان را مورد بازجویی قرار دادند، محل را بازرسی و برگه‌های امتحانی، وسایل الکترونیک، کتب درسی، اسناد و وسایل شخصی خانم ذبیحی و جوانان بهائی را ضبط کردند.

رفتار خشن و توهین آمیز مأموران نسبت به خانم ذبیحی، اعتراض بهامین زمانی، پسرایشان را برانگیخت که به دنبال آن مأموران او را با خشونت و وحشیانه در مقابل چشم مادرش و سایرین مورد ضرب و شتم قرار دادند.

این یورش که نیم ساعت پس از شروع امتحان صورت گرفت نشان می‌دهد این اقدام یک حمله هدفمند و عمدی علیه گروهی از بهائیان بوده که تنها با نیت تحصیل دانش دور هم جمع شده بودند.

برای مریم ذبیحی و چهار نفر از جوانان بهائی حاضر نیز احضاریه‌هایی صادر شده تا شنبه، ۲۸ بهمن، خود را به مأموران حکومتی معرفی کنند. همچنین مأموران یکی از دانشجویان بهائی را برای تفتیش منزلش با خود بردند و به شکلی غیرقانونی وارد خانه او شده، آنجا را بازرسی و تعدادی از وسایل او را ضبط کردند.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو گفت: «تصور کنید یک روز صبح، به جای جمع شدن در کلاس درس، که ۴۵ سال به دلیل مذهب‌تان از حضور در آن منع شده‌اید، در منزلی شخصی برای شرکت در امتحان حاضر شوید. سپس مأموران حکومت به آن منزل یورش برده، شما را مورد ضرب و شتم قرار داده و

دستگیر کنند و همه این‌ها تنها به دلیل تحصیل کردن یا تلاش شما برای دنبال کردن رویاهایتان و داشتن حرفه و شغلی باشد.»

«همه همسالان شما در حال تحصیل در مؤسسات معتبر هستند در حالی که شما به تحصیلات غیررسمی، در اتاق‌های نشیمن و آشپزخانه‌ها بسنده می‌کنید، با علم به این که ممکن است حتی نتوانید در رشته انتخابی خود کار کنید چون هیچ مدرک رسمی نخواهید داشت. و تصور کنید که علی‌رغم تمام این مشکلات، صبح آن روز، آزمون‌تان را آغاز می‌کنید، در حالی که فکرتان متمرکز بر کارت‌تان و قلب‌تان متوجه آینده است، ولی در عوض توسط حکومتی مورد ستم و ارباب قرار می‌گیرید که شما را به دلیل تعصبات مذهبی جاهلانه سرکوب می‌کند، تعصباتی که اجتماع ایرانی را برای نسل‌ها مخدوش کرده و به آن آسیب رسانده است. و تصور کنید این مأموران، که برای حکومتی کار می‌کنند که باید شما را محافظت کند نه مجازات، دوستان‌تان و خانواده‌های این افراد را که نسبت به آزار و اذیت هم‌کیشان بهائی‌شان عکس‌العمل نشان دادند، مورد ضرب و شتم قرار دهند.»

خانم فهندژ افزود: «اگر شما بتوانید تمام این موارد را تصور کنید، خواهید توانست به ماهیت وحشتناک اتفاقی که برای این گروه از دانشجویان بی‌گناه بهائی رخ داده، پی ببرید.»

خانم فهندژ گفت: «دقیقاً چه چیزی از نظر حکومت ایران غیرقانونی محسوب می‌شود؟ تحصیل کردن؟ آموختن؟ همراهی دیگران در تلاش‌شان برای کسب دانش؟ چرا باید جوانان بهائی از تحصیلات یا دور هم جمع شدن برای آموختن محروم و ممنوع شوند؟ نهایتاً کدام یک غیرقانونی است: سیاست‌گذاری یک دولت که شهروندان را بر اساس اعتقادات مذهبی‌شان، از تحصیلات عالی محروم می‌کند، یا جمع شدن با دوستان‌تان برای دانش آموختن، زیرا از ورود به دانشگاه‌های سراسر کشور ممنوع شده‌اید؟»

ایران یکی از امضاکنندگان معاهدات بین‌المللی‌ای است که از دسترسی به آموزش و سایر حقوق بشر محافظت می‌کنند. اما بهائیان، بزرگ‌ترین اقلیت مذهبی غیرمسلمان در ایران، از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷، و انقلاب فرهنگی در دهه شصت، از دسترسی به دانشگاه‌ها محروم و در تمام زمینه‌های زندگی‌شان سرکوب شده‌اند. جامعه جهانی بهائی همچنین چند ماه پیش اعلام کرد که از بهائیان که سعی در ثبت نام در دانشگاه داشتند خواسته شده بود که [فرمی را امضا کرده](#) و در آن باورهای خود را انکار کنند تا به آنها اجازه ورود به دانشگاه داده شود. محرومیت از تحصیل، در مرکز سیاست دولت ایران برای [«مسدود کردن»](#) [«راه ترقی و توسعه»](#) جامعه بهائی قرار دارد.

یورش اخیر همچنین در ادامه نگرانی جامعه جهانی بهائی مبنی بر استفاده مسئولین حکومت از [روش‌های جدید و بسیار خشن‌تر](#)، برای سرکوب بهائیان در سراسر کشور رخ می‌دهد.

خانم فهندژ گفت: «دولت ایران ۴۵ سال تلاش کرده که جامعه بهائی را متلاشی کند و بهائیان را از بقیه اجتماع ایرانی جدا سازد. یکی از روش‌های حکومت برای انجام این کار جلوگیری از ورود بهائیان به دانشگاه بوده است – تا از تحصیل آن‌ها و ایجاد دوستی با همسالان‌شان جلوگیری کند. کمپین اخیر [داستان ما یکپست](#) نشان می‌دهد که این تلاش‌ها با شکست مواجه شده‌اند.»

خانم فهندژ افزود: «حکومت در عوض، شروع به [محروم کردن بقیه ایرانیان از تحصیلات عالی](#)، به دلیل باورشان به برابری جنسیتی و عدالت کرده است. مردم ایران اکنون می‌دانند که یک ملت با یک آرمان مشترک هستند. مقامات

حکومت می‌توانند با لغو احضاریه‌ها علیه خانم ذبیحی و سایر بهائیان، و توقف حملات پی‌درپی به این جامعه، نشان دهند که در کنار مردم خود ایستاده‌اند.»